

HAYALET SÜRÜCÜ

Yavan bir çizgi roman uyarlaması.

→ **ORJİNAL ADI** Ghost Rider
ÇIKIŞ 16 Şubat
YÖNETMEN Mark Steven Johnson
OYUNCULAR Nicolas Cage, Eva Mendes, Wes Bentley, Peter Fonda, Matt Long
SENARİST David S. Goyer, Mark Steven Johnson, Shane Salerno
SÜRE 114 dk.
DAĞITIM WB
 → **ÖYKÜ** Johnny Blaze, ölmekte olan babasını kurtarması için yıllar evvel şeytana ruhunu satmıştır. Bunun karşılığında ise, gündüzleri motosiklet gösterileri yapan, geceleri ise şeytanın emrinde çalışan bir Hayalet Sürücü olmayı kabul etmek durumundadır.

● **HAYALET SÜRÜCÜ,** ülkemizde pek tanınmasa da, Kapıkule'nin dışarısında büyük hayranlıkla takip edilen bir Marvel çizgi romanı. Konsept olarak herhangi enteresan bir tarafı yok: Kafası alevli meyve tabağına benziyor, sırtına astığı ve kement gibi kullanabildiği bir zinciri var, bir de "Kefaret Bakışı" diye bir numarası, hepsi o... Ulaşım aracı

"120 MİLYON DOLAR BÜTÇELİ B FİLMİ Mİ OLURMUŞ?" DEMEYİN, OLUYORMUŞ.

olarak ise Mefisto sponsorluğunda bindiği cehennem motosikletini kullanıyor.

Film, daha başından aksamaya, özellikle Johnny Blaze'in (Nicolas Cage) Mefisto'ya (Peter Fonda) ruhunu satmasına kadar geçen sürede tüm Hollywood klişelerini kullanmaya başlıyor. Yönetmen, Johnny ile Roxanne Simpson'ın (Eva Mendes) imkansız aşkını o kadar basmakaşlıp anlatıyor ki, kendinizi filmin ilk 15-20 dakikası geçiş diye yalvarırken buluyorsunuz. Düşünsenize: Kavuşması imkansız aşkıları, kavuşamayacaklarını anlayacakları ana kadar geçen sürede, genişçe bir ovadaki eski bir ağacın altında buluşturmak, öpiştürmek, bununla da kalmayıp

ekolojik dengeyi hiçe sayarak ağaca "J&R Forever" kazıtmak da ne oluyor acaba? Sinemanın bu dili çoktan aşmışını düşünüyorum.

Film, her şeyiyle bir klişe-film, orası kesin. Senaryo on binlerce kere tekrarlanmış basit bir matematiği tekrar etmekten başka hiçbir şey yapmıyor. Johnny Blaze'in küçüklüğünden beri heyecana ve üne tutkun bir motosiklet sevdalısı olması, bunu yaparken işin şov kısmını abartması ve sahnedeki bir taş parçasına çarpıp tökezlemesi, babasının ona kızması, "Hiç öğrenmeyeceksin, değil mi?" tarzındaki konuşması... Bunları filmin ilk saniyelerinde tahmin edip ilerleyen dakikalarda izlemek kadar can sıkıcı bir şey olamaz herhalde.

Sonra, Mefisto geliyor. Onun gelişi bile aynı bir klişe unsuru: Babasının kanser olduğu haberini alan Johnny Blaze, ilk iş olarak hastaneye gitmek yerine, motorunun balatasıyla cıvatasıyla uğraşmayı uygun buluyor. Bu sırada içeri destursuz giren Mefisto'dan (ki arkasında şimşekler çakan, siyah giymiş bir Peter

dolayısıyla film, o B filmlerine has havaya sahip oluyor bir şekilde. "120 milyon dolar bütçeli B filmi mi olurmuş?" demeyin, oluyormuş.

En kötü filmin dahi iyi bir yanını yakalamak elzemdir hani, Hayalet Sürücü için de bunu yapacağız. Kadroda, gerek rolüyle, gerekse de oyunculuğuyla diğer herkesi ezen, Nicolas Cage'e ve Peter Fonda'ya nal toplattıran, sonlara doğru gerçek yüzünü görüp iyice hastası olduğumuz bir isim var: Sam Elliott, namıdiğer 'Caretaker'. Filmin, yapımcılarının da olmasını arzuladığı o western'e yaklaşan yapısının bel kemiği rolünde, bu kovboy filmlerinden fırlamış, şapkalı, sakallı, mezarcı karakter var. Sam Elliott, "Ne varsa eski topraklarda var" savını kanıtlarcasına, bunca yıldız ismin arasından öyle bir parlamış ki, Nicolas Cage'in dikkatle izleyip bir çizgi roman uyarlamasında nasıl rol kesmesi gerektiğini öğrenmesi gerekiyor bu ağabeyinden. Hem, Caretaker'ın adı Johnny Blaze'in cehennem motosikletinden çok daha havalı.

Fonda'yı yolda görsem korkarım) korkmaması, "Söyle bakalım ihtiyar" diye yaklaşması, daha da düşündürücü. Son bir detayı da atlamamalı: Mefisto yürürken bir anda çakan bir şimşek, duvara gölgesini düşürüyor. O gölgenin de eciş büctüş bir yaratık halinde olduğunu, bunu Murnau'nun 1922 senesinde keşfettiğini ve artık sadece B filmlerinde kullanılan bir numara olduğunu da belirtmek gerekiyor.

B filmi demişken, her ne kadar gerçekte öyle olmasa da, ya da öyle olması amaçlanmamış olsa da, filmin üzerine yapılmış bir B filmi havası var. Perdede gördüğümüz şeyler ucuz numaralar, Johnny-Roxanne aşkı dahi yıllar öncesinde kalmış gibi duruyor, oyunculuklar da bir o kadar yavan;

Yapımcılar, böylesine klişe ve yavan bir Hayalet Sürücü uyarlaması yerine, hikayenin Caretaker tarafını çekmeyi düşünseler daha iyi olur. Düşünsenize: Mefisto'ya dahi meydan okuyan, atıyla tümle aleme korku salan bir Sam Elliott, çok daha çekici olmaz mıydı?

SERKAN MUTLU

● KARAR

Nicolas Cage ve Peter Fonda'nın yüzü suyu hürmetine izleriz diye düşünüyorduk, Sam Elliott bizi ters köşeye yatırdı. Film iki yıldız aldysa bir tanesi de bu ağabeyin hatıranadır, biline...

★★



"Superman olamadım,
yanar döner bir şey oldum ben de."

